

El capvespre del Dijous Llarder, en un dels meus habituals viatges de cap de setmana as Migjorn Gran, vaig assistir a la Santa Missa a la Parròquia de Sant Cristòfol. Va ser aleshores, mentre el rector Francesc Triay resava la pregària eucarística, quan vaig escoltar unes paraules que a partir d'ara se'ns faran molt familiars: «recordeu-vos, Senyor, de la vostra Església, estesa per tot el món, feu-la perfecta en la caritat, juntament amb el papa Francesc, amb el nostre bisbe (electe) Gerard...». Sentir per primera vegada la menció de Mons. Gerard Villalonga Hellín en la litúrgia de l'Eucaristia va fer que me n'adonés de la importància veritablement històrica de la notícia que havíem conegut tot just el dimarts anterior, dia 14 de febrer.

Durant les darreres setmanes, s'han establert moltes comparacions entre Mons. Gerard Villalonga Hellín i Mons. Antoni Vila Camps, primer ordinari de la Diòcesi de Menorca entre el 1797 i el 1802. Aquest paral·lelisme és lògic i raonable perquè tant l'un com l'altre són menorquins, però oblida un detall biogràfic molt rellevant: el gruix de la trajectòria del bisbe Antoni Vila prèvia a la seva elecció episcopal es produí fora de Menorca, mentre que el bisbe Gerard Villalonga ha treballat ininterrompudament per a la nostra Església particular d'ençà la seva ordenació sacerdotal, dia 20 de juny del 1987. És per aquest motiu que l'expressió litúrgica «el nostre bisbe Gerard» té unes connotacions especialíssimes. Els divuit prelats que s'han assegut a la Seu de Sever al llarg dels darrers dos segles han estat tots «el nostre bisbe», però en el cas de Mons. Gerard Villalonga aquesta afirmació és particularment certa perquè ell és menorquí i perquè ha dedicat tota la seva vida a servir l'Església que peregrina a Menorca.

El lema episcopal que ha elegit el nostre bisbe Gerard —«Veritatem facientes in caritate»— està extret del següent fragment de la Carta de sant Pau als Efesis: «mantenint-nos en la veritat i en l'amor, creixerem en tot fins que arribem a Crist, que és el cap» (4,15). De fet, la noció de camí és una de les primeres idees-força que ha expressat el nou Bisbe de Menorca: «caminem junts com a veritables germans que s'estimen, reforcem els vincles de comunió, remem tots junts en la mateixa direcció, donem testimoni i feim així creïble i atractiu la nostra fe per continuar sent "sal de la terra" i "llum del món". Vull comptar amb tots, sense excloure ningú».

Certament, la vida cristiana consisteix en avançar pel camí traçat per Jesucrist a través dels Evangelis —«jo soc el camí, la veritat i la vida. Ningú no arriba al Pare si no és per mi» (Jn 14,6). A partir d'ara, el bisbe Gerard Villalonga tindrà la responsabilitat de guiar-nos per aquest camí com a pare i pastor, enfortint la nostra fe (Lc 22,32) i cuidant de les nostres ànimes (Jn 21,15-19). Estic convençut que la seva amabilitat i el seu sentit de l'humor li serviran d'ajuda en aquesta tasca, perquè darrera la façana bromista que tothom coneix hi ha un home de Déu amb una profundíssima vida espiritual i una extraordinària formació en els diversos sabers de l'Església. Per aquesta raó, crec que no seria gens mala idea procurar emprar a partir d'ara amb Mons. Gerard Villalonga el mateix tractament que hem dedicat a tots els seus antecessors: «Senyor Bisbe». No serà un canvi fàcil i a molts probablement els semblarà innecessari. Ara bé, des del meu punt de vista, servirà per a reconèixer el nou paper que l'Església li ha encomanat dins la nostra comunitat; i, a més a més, serà la manera de simbolitzar el respecte que ens mereix la plenitud del sagrament de l'ordre, que ell rebrà quan sigui ordenat bisbe a la Catedral de Menorca el proper dia 22 d'abril del 2023.

La notícia de l'elecció de Mons. Gerard Villalonga Hellín com a Bisbe de Menorca ha coincidit pràcticament amb l'inici de la Quaresma i la seva ordenació episcopal tindrà lloc la vigília del Diumenge III de Pasqua. Així les coses, la Divina Providència ha establert un calendari ideal perquè tinguem temps de preparar-nos espiritualment per als nous temps que estan a punt d'iniciar-se a la nostra Diòcesi. De la mateixa manera, el començament en plena cinquantena pasqual del ministeri del nostre bisbe Gerard ens servirà perquè puguem repetir juntament amb ell l'oració dels deixebles d'Emaús: «queda't amb nosaltres, que es fa tard i el dia ja ha començat a declinar» (Lc 24,29).